

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Dalszy ciąg ofiar patriotycznych z powodu wojny.)

Auskultant sądowy w Przemyślu p. Konstanty *Starosolski* zobowiązał się płacić na potrzeby państwa przez czas wojny po 2 zł. miesięcznie zaczawszy od 1. sierpnia b. r.

Urzednicy c. k. urzędów powiatowego i podatkowego w *Niemirowie* zobowiązali się płacić przez czas wojny na potrzeby państwa razem po 8 zł. miesięcznie zaczawszy od 1. sierpnia b. r.

Czyni te patriotyczne podaje się z wyrazem zupełnego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów, 28. lipca 1866.

Wykaz ofiar jednorazowych i miesięcznych, zebranych przez izraelski patriotyczny komitet centralny we Lwowie na cele wojenne.

(Ciąg dalszy.)

Ofiarowali w Nadwórnie: PP. Bacher Berl, jednorazowo 1 zł. miesięcznie 50 c.; Feuerstein Moses, jednor. 2 zł. mies. 50 c.; Griffel Benjamin, jednor. 1 zł. mies. 20 c.; Griffel Chaim Samuel jednor. 1 zł. mies. 20 c.; Griffel Taube, jednor. 50 c. mies. 20 c.; Halpern Hersch, jednor. 1 zł. mies. 20 c.; państwo w Nadwórnie, jednor. 20 zł. mies. 5 zł.; Hirsch Feiwisch, jednor. 1 zł. mies. 25 c.; Hirsch Kiwa, jednor. 1 zł. mies. 20 c.; Hirsch Simon, jednor. 5 zł. mies. 50 c.; Koppelman Abraham, jednor. 50 c. mies. 20 c.; Lummers Salomon jednor. 1 zł.; Margosches Dawid, jednor. 1 zł. mies. 20 c.; Margosches Isaac, jednor. 1 zł. mies. 25 c.; Schinkel Karol, dyrektor dobr, jednor. 6 zł. mies. 1 zł.; Schmucker Salomon, jednor. 1 zł. mies. 25 c. Razem w gotówce jednor. 44 zł. mies. 9 zł. 65 c. Składka izraelskiej gminy Frysztak: jednor. 4 zł. 39 c. mies. 3 zł. 39 c. Razem jednor. 48 zł. 39 c. mies. 13 zł. 4 c. Do tego z dawniejszych wykazów w gotówce jednor. 1389 zł. mies. 269 zł. 65 c., w obligacjach 260 zł. Ogółem w gotówce jednor. 1437 zł. 39 c. mies. 286 zł. 69 c., w obligacjach 260 zł., tudzież 5 butelek wina, 1/2 wiadra spirytusu, 2 masy wódki, 5 zł świec miesięcznie.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

C. k. ministerstwo stanu nadało w porozumieniu z innemi interesowanemi ministerstwami cywilnemu inżynierowi i właścicielowi młyna parowego *Waleryanowi Kołodziejkiemu* w Krakowie i właścicielowi młyna parowego *Henrykowi Szancerowi* w Tarnowie pozwolenie na utworzenie *pierwszego galicyjskiego towarzystwa browarniczego na akcye.*

Cześć nieurzędowa.

Monarchia austriacka.

Wiadomości z teatru wojny.

Przy zawarciu zawieszenia broni wyznaczyc miano pod Presburgiem linię demarkacyjną przez Szenie-Bisternic, na lewym brzegu rzeki Rus. Pomimo tego Prusacy w dniu 23. lipca zajęli nieprawnie Leopoldsdorf, leżące po austriackiej stronie linii demarkacyjnej, na prawym brzegu rzeki Rus, w odległości jednej mili od Gross Enzersdorf. Celem nieprawego tego zajęcia widocznie jest chęć zabezpieczenia sobie prawego brzegu rzeki Rus na przypadek rozpocząć się mających kroków nieprzyjacielskich. W roku 1809 linia rzeczunki Rus oraz wzgórze po lewym jej brzegu były głównymi pozycjami armii Arcyksięcia Karola w czasie bitwy pod Wagram. Powyżej rzeki Rus na drodze do Lundenburga Prusacy sadowią się w Wolkersdorfie. W piątek zrana przybył patrol pruski do Wolkersdorfu dla zamówienia kwater na 200 Prusaków, którzy około południa istotnie przybyli. Oficer komenderujący kazał natychmiast zawołać do siebie burmistrza, Dra. Jellcina i oświadczył mu, iż do godziny 8. wieczorem dostawiony być musi furaz dla 200 koni na 8 dni, 200 żołnierzy na 8 dni zaopatrzeni być muszą w żywność, prócz tego dostarczone być muszą 600 wiader wina. Prócz tego nakazano burmistrzowi ażeby mieszkańcom oświadczył, iż za trzy dni Wolkersdorf zupełnie opuścić muszą, gdyż Wolkersdorf jako punkt ważny osadzony będzie przez Prusaków, na przypadek więc bitwy Austriacy strzelać nań będą. Wszyscy więc mieszkańcy uciekli częścią do Wiednia, częścią w lasy, gdzie wystawiono baraki w których 8 do 10 rodzin wraz z bydłem pomieścić się mogą.

„Pesther Lloyd“ donosi, iż w dniu 16. h. m. przyszło do utarczki z Prusakami pod Göding, w skutek której Prusacy osadzili Göding, Holicz i Skalice. Pod Holiczem raniony został porucznik od ułanów Friedrich rodem z Pesztu. Magazyn tabaki i

tytoniu w Göding i zapasy mąki dostać się miały w ręce Prusaków. Prusacy zrobili rekwizycje za kwitami i rozdawali proklamacje w języku węgierskim.

Zwycięzca pod Lissą wiceadmirał Tegethoff przybył do Wiednia. Miasto Marburg powitało go następującym telegramem: Miasto Marburg, dumne iż jest rodzinnem miastem zwycięzcy pod Helgoland i pod Lissą, składa Waszej Excelencyi najgorętsze powinszowanie z powodu odniesionego zwycięstwa. Andrzej Tappciner, burmistrz.

Wiceadmirał Tegethoff odpowiedział na ten telegram w słowach następujących:

Polu, 23. lipca. Do p. burmistrza Tappciner w Marburgu. Miastu Marburg, które mam zawsze w żywej pamięci, dziękuję serdecznie za dowód współczucia dla mnie i dla floty. Tegethoff.

Wojsko pruskie, które posunęło się było do Leopoldsdorfu nad rzeczką Russbach, cofnęło się napowrót z dodatkiem grzesznego uniewinnienia ze strony głównej kwatery pruskiej. Nie było to więc ani umyślne przekroczenie linii demarkacyjnej, ani zły zamiar, lecz tylko pomyłka niższego komendanta. I siła też wysuniętego oddziału wynosiła zaledwie 1 kompanie.

Podług umowy obustronnych komend naczelnych zostali jeńcy, którzy zabrani zostali pod Blumenau po godzinie 12tej, zatem już po zawarciu zawieszenia broni, wypuszczeni z obu stron na wolność.

O ruchach wojsk na widowni wojny w Niemczech środkowych, „Schw. M.“ podaje następujące szczegóły: Wojska pruskie, stojące naprzeciw 7go i Sgo korpusu armii związkowej, rozlokowanej nad Menem, w okolicach Wertheimu, przeszły pod Spessar'em na prawy brzeg rzeki. Linia na lewym brzegu Menu zajęta została przez Bawarczyków, obok których stoją na zachód i na południe, nad rzeką Tauber, wojska Sgo korpusu armii związkowej (kwatery główna 21. b. m. w Tauberbischofsheim, a kwatera główna wirtenberska w tymże dniu w Grossrindenfeld). Podług „Bair. Ztg.“ wojska pruskie i część Sgo korpusu armii związkowej stały 21. naprzeciw siebie pod Grossheubach (nieco na północ-zachód od Miltenberga). Główne siły bawarskie stoją, jak się zdaje, pod Marktheidenfeld (nad Menem, na północ-zachód od Würzburga). Do Würzburga przybył 21go Książę nassauski. Tamże ma być przeniesiony szpital polowy nassauski, który znajdował się w Manheim. Król wirtenberski odwiedził 21. swe wojska, stojące nad rzeką Tauber. Podług „Nürnb. Corr.“, brygada rezerwowa bawarska rozmieszczona została od Hallstadt'u wzdłuż drogi żelaznej do Kulmbach'u.

„Debatte“ wiedeńska podaje co do przedugodnych punktów pokoju następujące szczegóły:

„Jeden z naszych tutejszych korespondentów pisze:

Telegram londyński bióra Reutersa podał dziś do wiadomości pewną wersy tyczącą się punktów przedugodnych pokoju. Z bardzo poważnego źródła dyplomatycznego dochodzą mnie bliższe szczegóły dotkniętych punktów.

1. Unia południowo-niemiecka urządzi się albo pod austriackim albo pod bawarskim przewodnictwem. W pierwszym przypadku Prusy nie chcą pozwolić, aby kraje tej unii były w parlamencie reprezentowane, lecz żąda, aby tylko ogólny węzeł międzynarodowy między temi dwoma związkami był utworzony.

2. Wszelako i ta nawet unia południowo-niemiecka nastęrcza trudności, a to z powodu stanowiska Badenu, który z położenia swojego należy do krajów południowych, a jednak niechętnieby Prusy wyrzekły się tego kraju.

3. Hanower i elektorstwo Heskie wbrew żądaniom pruskim, nie są skłonne do odstąpienia Prusom części swoich posiadłości i do poddania się hegomonii pruskiej.

4. Dla pomienionych państw i dla Saksonii, które tak ciężkie poniosły ofiary, pragnie Austria rękojmi tam, gdzie idzie o niepodległość państw.

5. Linię graniczną w północnym Szlezwicku ma tworzyć linia Apeurade-Tondern-Hoye. Wszelako przed ostatecznem rozstrzygnięciem: czy Holsztyn i południowy Szlezwick mają się stać pruskimi, a północny duńskim, ludność ma — oczywiście *pro forma* — być zapytana.

Powyzsze punkta są jakby dodatkami do punktów przedugodnych zarówno ze strony Austrii jak i Prus stawianemi, a które mają być zapewne wzięte pod rozbiór przy ostatecznem tych punktów ułożeniu. „Provinzial Correspondenz“ pisze pod względem warunków pokoju: Coś pewnego pod względem miary i rozciągłości pojedynczych żądań nie da się teraz podać z powodów blisko leżących. Lud pruski może ufać, że rząd ma na oku jasno i stanowczo najwyższe cele Prus i Niemiec.

„Staatsanzeiger“ oświadcza, że zmyśloną rozpuszczono wiadomość, jakoby Prusy groziły w Frankfurcie bombardowaniem i rabunkiem, jeśliby nie złożono 25 milionów talarów kontrybucyi.

Włoska armia, która temi dniami przekroczyła Pad i Adyge, złożona jest w następujący sposób: Pięć dywizyj, z których składa się 4. korpus armii pod Cialdinim, zostają pod dowództwem generałów Casanova, Ricotti, Mezzacapo, Chiarera, i Medici, i obejmują pułki Nr. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 23, 24, 27, 28, 39, 40, 41, 42, 55, 56, 61 i 62, to jest piechoty 60.000 ludzi. Do tego dodać potrzeba: 15 bateryj o 150 działach, 6 pułków konnicy, 1 pułk inżynierji i 1 pułk pociągowy. Jako rezerwa stoi nad Padem 4 dalszych dywizyj w sile do 100.000 ludzi.

Cialdini objął prowizorycznie komendę twierdzy i prowincji Rovigo, i wzywa manifestem mieszkańców do patriotycznej pomocy w zaprowadzeniu nowego porządku rzeczy. W miastach zajętych urządzają prowizoryczne junty aż do przybycia oczekiwanego komisarza królewskiego w osobie pana Pepoli. Włoscy ochotnicy są teraz prawie zupełnie skoncentrowani u granicy, a w Salo nie ma nawet 1000 ludzi. Garibaldi sam ma 8 do 10 tysięcy ludzi pod swemi rozkazami i co chwila oczekują wiadomości o stanowczych walkach. Legia węgierska wynosi zaledwie 800 ludzi, między tymi 150 huzarów.

Główny dowódzca obrony krajowej w Tyrolu, powrócił z podróży swej do południowego Tyrolu. Mówi z wielką pochwałą o organizacji powszechnego ruszenia w południowym Tyrolu niemieckim. Do 40.000 ludzi z pospolitego ruszenia czekają tylko na znak dzwonem. Miniery i sapery krążą po wszystkich przesmykach dla wyszukania najlepszych punktów do wysadzenia skał i urządzenia baterji z kamienia. W warowni Brixen leżą ogromne zapasy broni, prochu i ołowiu dla pospolitego ruszenia.

„Constitut. österr. Ztg.“ pisze co następuje: Od chwili odstąpienia Wenecji, nie została tam przelana ani jedna kropla krwi austriackiej. Ataki na Mestre i Padwę, o których „Neue freie Presse“ donosiła, są prostym wymysłem, wcale miejsca nie miały. Warownie wprawdzie w powietrze wysadzono, lecz nic więcej. Stało się to w Borgoforte i Rovigo po usunięciu się armii, nie można się było trzymać w pozycjach tak exponowanych. Armia jednak maszerowała spokojnie ku północy i ani jeden raz nie była zmuszona do walczenia w swej tylnej strazy. Wojsko włoskie wstrzymało się od wszelkiej napaści głównie z powodu energicznej protestacyi, z jaką Francya w Florency wystąpiła przeciw wszelkiej akcji wojennej w weneckiej prowincji. Pewnym zresztą być można, iż wojska austriackie nie dla ułatwienia kroków wojennych ze strony Włoch trzymają obsadzone fortece weneckie, które do Austrii już nie należą, bo je jak całą prowincję wenecką Francji już odstąpiliśmy.

Jedenasty spis dobrowolnych datków na utworzenie pułku wolnych Krakusów.

Wy. naczelnik powiat. Kałusza ze składek zebranych 103 zł. 50 c., Wy. naczelnik finansowej dyrekcji okręgowej z Sambora ze składek zebranych 142 zł. 70 c., Wy. naczelnik powiatu z Mielnicy ze składek zebranych 60 zł.; gmina miasta Stanisławowa obligacye pożyczki narodowej, indemnizacyjne i długu państwa w nom. wart. 520 zł.; JW. starosta kawaler Pluschke ze składek zebranych w Rzeszowie i okolicy 1030 zł. 42 c.; JW. Edward hr. Fredro 100 zł.; ze składek Wgo Henryka Christianiego 330 zł.; ze składek Wgo Stanisława Stojowskiego 160 zł.; Wy. Zdzisław Bogusz za miesiąc sierpień 25 zł.; JW. Tomasz hr. Romer 10 zł.; Wy. Konstanty Piliński 5 zł.; Wy. Imc. ks. Wojciech Kolanowski 10 zł.; Wy. naczelnik powiat. z Łąki ze składek 86 zł. 58 c.; Wy. naczelnik powiat. z Kopyczyniec ze składek 41 zł. 50 c.; Wy. Eugeniusz Stojowski ze składek w gotówce 185 zł. i kupony w nom. wart. 105 zł.; urząd powiatowy Borszczów ze składek 58 zł. 70 c.; ze składek Wgo Homolacza 1 duk. i 73 zł.; sąd krajowy lwowski w imieniu małot. Py Antoniny Strasser 100 zł.; p. Antoniny Rogalskiej 25 zł. i p. Brunona Rogalskiego 2 duk. w złocie; ze składek Wgo naczelnika obw. z Zaleszczyk 110 zł.; Wy. Imc. ks. Leon Stokowski 20 zł.; ze składek Wgo naczelnika powiat. z Tyśmienicy 30 zł.; urząd powiat Zbaraża ze składek 85 zł.; wydział gminy Brzeżan 100 zł.; konsystorz metrop. łac. Lwowski ze składek 36 zł.; Wy. Imc. ks. Krzanowicz 4 zł.; ze składek JW. Alfreda hr. Ponińskiego 102 zł. 60 c.; Wy. Imc. ks. Bienkowski 15 zł.; Wy. Stanisław Politański 1 krakusa z koniem; Wy. Henryk Christiani 1 krak. z koniem; Wy. Wincenty Struszewski 1 krak. z koniem; JW. hr. Tyszkiewicz 1 krak. z koniem; JW. Kalixt baron Horoch 1 krak. z koniem; JW. Max. baron Brunicki 1 konia; Wy. Dzwonkowski 1 konia, Wy. Abramowicz 1 konia, N. N. 1 konia.

Z c. k. komendy pułku wolnych Krakusów.

Sędziszów, 28. lipca 1866.

Wiedeń, 30. lipca. (Nowiny dworu.) Najjaśn. Pan jeździł wczoraj zrana o godzinie 8. na błonia pod Schmelz, gdzie odbył się przegląd korpusu armii Rodieha. Powróciwszy o godz. 11½ do burgu przyjmował Jego ces. Mość księcia Grammonta, barona Beusta i ministrów pp. Mensdorffa, Majlatha, Esterhazego i Francka. W południe był Najjaśn. Pan z wizytą u księcia Tecka w hotelu Munsch.

Księżę Następca tronu saskiego odwiedzał wczoraj umieszczonych w powszechnym szpitalu ranionych oficerów armii saskiej.

(Wiadomości bieżące.) Minister hr. Mensdorff przyjmował wczoraj ces. francuzkiego ambasadora księcia Grammonta. — Cesaarski poseł przy dworze bawarskim hr. Bloome odjechał do dóbr swoich w Styryi.

(C. k. poczta polowa w Wiedniu.) Z dniem 26. b. m. przeniesiony został c. k. urząd poczty polowej dla armii północnej na Leopoldstadt do hotelu „L'Europe“. Mała czarno-złota chorągiewka z napisem: „C. k. urząd poczty polowej“ nad główną bramą oznacza miejsce oddawania listów.

Milicyanci miejscy dotąd zapisani, zwolani zostali w mieście na środe i czwartek do ratusza a w przedmieściach na środe do lokali przez naczelników powiatowych wskazanych, gwoli uformowania kompanii i wybrania oficerów. Kompanie liczyć będą po 100 do 200 milicyantów, oficerowie wybrani zostaną prostą większością głosów. W ogóle zapisanych jest dotąd około 500 milicyantów w mieście a do 1500 w ośmiu powiatach przedmieściowych. Zapisywanie się trwa dalej, a jak tylko potrzebna liczba milicyantów spisami objęta będzie, zaraz nowe kompanie formowane zostaną.

(Dalszy ciąg strat armii północnej w bitwie pod Königgrätz dnia 3. lipca 1866.)

Z 10. batalionu strzelców. Raniony: porucznik adjutant brygady Karol baron Coudenhove (w Budweis).

Z pułku piechoty Wilhelma Księcia wirtemburskiego Nr. 73. Polegli: podpułkownik Józef Müller, podporucznicy: Karol Thomas i Ernest Petrillo, ranieni: kapitanowie Teodor Schneider, Karol Leicht, Karol Maty, Karol baron Salis-Samadon, Franciszek Horrak, Tytus Stroppel i Kurt Ende, porucznicy: Emil Dąbrowicki, Eugen Greschke, Karol Maier i Jan Kral, podporucznicy: Szymon Stiricević, Józef Winkelhofer, Jan Traxler, Alexander Pervulesko, Edward Felber, Jerzy Richter, Edward Trinks, Adolf Igalfy Igaly i porucznik Henryk Peneke, nieodszukani: podporucznicy Zygmunt Balko, Fryderyk Kureczka, Ignacy Bukatsch i Adolf Succovaty.

Z 22. batalionu strzelców. Polegli: podporucznicy Ryszard Mayer i Rudolf Bauer, ranieni: kapitan Karol Gampert, porucznik August Grużewski, podporucznicy: Bogusław hr. Aichelburg, Adolf Waldheger i Kopriva, nieodszukany: podporucznik Daniel Borota Budabran.

Z pułku piechoty hr. Khevenhüller Nr. 35. Polegli: kapitanowie Donaty Hild i Gebhard Alvensleben, porucznicy: Jaromir Burian, Maurycy Böhm i Fortunat Braun-Braunthal, ranieni: major Jan Ventour, kapitan Franciszek Ruszka, porucznicy: Filip Ginstel, Ludwik Kopetsky i Wilhelm Mayer, podporucznicy: Michał Brunner, Jan Ratzka, Franciszek Pell i Jerzy Pscher.

Z pułku piechoty barona Ramminga Nr. 72. Polegli: kapitan Wilhelm Janko i porucznik Gwido Triulzi, ranieni: kapitanowie Karol Frisch i Ernest Bauer, porucznicy: Alojzy Hofmann, August Seiff, Wilhelm Schwaha i Engelbert Bauer, podporucznicy: Rudolf Hanke, Fryderyk Dormus i Antoni Siller, nieodszukani: kapitan Edward Baumgartner, podporucznicy: Jan Weiss i Wolf Krzysztof Egidy.

Z pułku huzarów W. Księcia Mikołaja rosyjskiego Nr. 2. Ranieni: rotmistrz Wilhelm hr. Szirmay i Alexander Stoffer, porucznicy: hr. Attems i Eugen hr. Csaky, nieodszukani: major Maurycy Siess i porucznik Antoni Langer.

Z głównej kwatery korpusu armii. Nieodszukany: oficer ordonansowy pułkownik Ludwik książę Hohenlohe-Langenburg.

Z pułku artylerji Cesarza Franciszka Józefa Nr. 1. Ranieni: porucznicy Józef Wokal, Gustaw Limbeck i Alojzy Gilio-Rimoldi della Spada.

Z 12. batalionu strzelców. Nieodszukany: podporucznik Henryk Manhard.

Z pułku piechoty Hoch- i Deutschmeister Nr. 4. Raniony: podporucznik Emil Clodi.

Z pułku piechoty Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda d'Este Nr. 32. Raniony: kapitan Jan Kopp.

W bitwie pod Aschaffenburgiem dnia 14. lipca 1866.

Z pułku piechoty barona Wernhardt Nr. 16. Polegl: porucznik Karol Cerrini Monte Varchi, ciężko ranieni: porucznik Ferdynand Vuković, podporucznicy: Michał Wolff-Wolffenberg, Piotr Riva i Emil Mandelblüh, w niewoli: major Franciszek baron Ajroldi, kapitan Adolf Latterer-Lindenburg, porucznicy: Wojciech Koch, Józef Wibiral, Karol Kemmel i Juliusz Scheibe, podporucznicy: Franciszek Menini, Marcin Schultes, Juliusz Makensen, Gerard Bothmer i Ryszard Nobile-Marinelli, nieodszukani: porucznik Paweł Campiglio i podporucznik Franciszek Marsiani-Sacile.

Z pułku piechoty barona Reischach Nr. 21. Polegl: podporucznik Karol Seeling, ranieni: porucznik Antoni Mattas i podporucznik Jerzy Baur-Breitenfeld.

Z pułku piechoty barona Hessa Nr. 49. Polegl: podporucznik Alojzy Doré, ranieni: major Leopold baron Kleinmayrn, porucznik Otto hr. Ferraris i podporucznik Eugen Werthheimer, w niewoli: podporucznicy Alojzy Siegl i Fryderyk Schmidl.

Z pułku piechoty hr. Nobili Nr. 74. Lekko ranieni: kapitan Alexander Huschek i podporucznik Juliusz Mucha.

Z 35. batalionu strzelców. Ranieni: porucznicy Alexander baron Auffenberg i Wawrzyniec Petruschek, podporucznik: Wolf Dallwitz, w niewoli: podporucznik Maxymilian Mader, nieodszukany: porucznik Karol Schenzel.

W bitwie pod Königgrätz dnia 3. lipca 1866.

Z pułku kirysyerów hr. Wrangel Nr. 2. Polegl: podporucznik Alfred hr. Erbach-Erbach, lekko raniony: porucznik Karol baron Mertens, nieodszukany: nadlekarz Adolf Bienert.

Z pułku kirysyerów Karola Księcia pruskiego Nr. 8. Polegli: porucznik Jasper baron *Resstorff*, podporucznicy: Gabryel *Jäger* i Maxymilian hr. *Hoditz*, ciężko ranieni: podpułkownik baron *Tunkl* i porucznik *Zdenko* hr. *Strachwitz*, lekko ranieni: rotmistrz Jerzy *Friedrich*, porucznicy: Gabryel *Ujj*, Józef *Frankl*, Wacław baron *Kotz*, podporucznicy: Jan hr. *Nostitz-Rinek* i Ernest baron *Stenglin*, nieodszukani: porucznicy: Henryk *Jäger*, Gwido baron *Colletti*, Ernest hr. *Wurmbrand* i Henryk baron *Resstorff*, podporucznicy: Alfred *Remiz* i Karm *Oheimb*.

Z pułku kirysyerów Ludwika I. Króla bawarskiego Nr. 10. Polegli: porucznik Jakób *Hoffmann* i podporucznik *Dagobert Rivé-Westen*, ranieni i nieodszukani: rotmistrze Henryk *Merolt* i Fryderyk *Holland*, podporucznik: Bernhard baron *Ditfurth*.

Z pułku kirysyerów hr. Neipperg Nr. 12. Raniony i nieodszukani: rotmistrz Józef *Lhottak*.

Z pułku ułanów Alexandra II. Cesarza rosyjskiego Nr. 11. Ciężko ranieni: pułkownik Edward hr. *Wickenburg*, podporucznicy: Rudolf *Westphalen* i Leopold *Huber*, lekko raniony: podporucznik Fryderyk hr. *Lamberg*, nieodszukani: rotmistrz Leonard *Bidoli* i podporucznik Felix baron *Brüsselle*.

Ze sztabu brygady generała -majora księcia Windischgrätza. Z drugiego pułku kirysyerów hr. Wrangel Nr. 2. Nieodszukany: rotmistrz Alfred *Bassenheim* (oficer ordonansowy).

Z pułku kirysyerów Karola Księcia pruskiego Nr. 8. Nieodszukany: podporucznik Szczeban *Nachodsky* (oficer ordonansowy).

Z pułku huzarów Cseha Nr. 4. Lekko raniony: adjutant brygady porucznik Bela *Kovacs*.

Z pułku huzarów Fryderyka Księcia Liechtenstein Nr. 13. Raniony: oficer jeneralnego sztabu rotmistrz Alfred *Helle* (w Wiedniu).

Z pułku artylerii barona Vernier Nr. 12. Polegli: podporucznik Hermann *Dögl*.

W bitwie pod Icinem.

W niewoli: nadlekarze Dr. August *Wittig* i Jakób *Weiss*, lekarz: Ernest *Tropper*.

W bitwie pod Königgrätz.

Nieodszukany: kapelan pułku Wacław *Kirchner*.

Sprostowanie do wykazów poprzednich.

Jenerał-major Alfred książe Windischgrätz znajduje się w niewoli nieprzyjacielskiej. Następujący wymienieni między poległymi są tylko ranni: Kapitan Adolf *Chwała* z pułku piechoty Alexandra I. Cesarza rosyjskiego Nr. 2., porucznik Ernest *Vivenot* z 11. batalionu strzelców, kapitan Jan *Hopels* z pułku piechoty hr. Gondrecourt Nr. 55., kapitan Józef *Schütz* z pułku piechoty Franka N. 79., porucznik Franciszek *Bogdanyi* z pułku piechoty Królewicza pruskiego Fryderyka Wilhelma Nr. 20., porucznik Adolf *Grimm* z 6. batalionu strzelców, podporucznik Alfons *Weiss* z pułku piechoty Księcia Nassauskiego Adolfa Nr. 15.; major Edward *Raisp* z 3go batalionu strzelców jest ranny i pozostaje w szpitalu w Bautzen, porucznicy Jan *Hruczyrz*, Józef *Losert* z pułku piechoty Księcia Szlezwik-Holsztyn-Glücksburgskiego Wilhelma Nr. 80, podporucznik Antoni *Fellner* z pułku piechoty hr. Rossbach Nr. 40. i porucznik Otokar *Rothe* z pułku piechoty W. Księcia Mecklenburg-Szweryńskiego Fryderyka Nr. 57., kapitan Jerzy *Doda* z pułku piechoty W. Księcia rosyjskiego Alexandra Nr. 61. i porucznik Józef *Slatinsky* z pułku piechoty Schmerlinga Nr. 67., wymienieni w spisach poprzednich jako polegli lub ciężko ranni, znajdują się w niewoli nieprzyjacielskiej.

Hiszpania.

(*Nakaz złożenia broni w Madrycie.*) Według rozporządzenia jeneralnego nakazano mieszkańcom Madrytu złożyć rządowi w 24 godzinach broń, jakoby w ich posiadaniu znajdować się mogła. Zdaje się przeto, iż spokojność w stolicy nie została tak zupełnie przywrócona, jak to niektóre dzienniki twierdziły.

Anglia.

(*Meeting.*) Demonstracje reformistowskie w Hyde-Park przedstawiają dość groźny charakter. P. Coffey, jeden z głównych przewodźców i mowców, odzywał się w wyrazach, których lat temu kilka nie słuchano bez protestacji. „Liga reformistowska, powiedział on, jest gotową do rozstrzygnięcia kwestyi, czy parki są własnością korony, czy też własnością narodu, który za nie zapłacił.“ Mówił on z wielką gwałtownością o arystokracji angielskiej w ogólności, i o hr. Shaftesbury w szczególności, i zakończył oświadczeniem, że lud angielski powinien uzyskać jak najrychlej prawo głosowania, gdyż inaczej miliony obywateli postanowią wyemigrować. Mowa p. Coffey przyjęta została z zapalem. Ajenci policyjni tak piesi jak i konni w liczbie 1800 wezwani zostali do powstrzymania ludu. Liczba tych agentów może dać wyobrażenie o niezmiernych tłumach, które cisnęły się do zamkniętych krat Hyde-Parku. „Times“ powiada, że nie zważając na policyję i na obecność kompanii grenadyerów gwardyi i oddziału *horse-guards*, tłum docisnął się do Hyde-Parku. Wejścia były strzeżone, lecz tłum powyłamywał kraty. Żołnierze dopomagali ludowi i przyklaskiwano im z zapalem łatwym do zrozumienia, gdy otwierali tłumowi wejścia do parku, do którego mieli wzbronąć wstępu. Zgromadziło się kilka meetingu. Uchwalono nie jedną rezolucyę. Jedną z nich, podana przez „Timesa“, brzmi jak następuje: „Meeting potępia w sposób jak naj-

energiczniejszy i najpoważniejszy pretensyę ministerstwa do panowania nad tym krajem za pomocą siły; potępia on niesprawiedliwość, z jaką ministerstwo kompromituje powagę rządu, usiłując wywołać zajścia pomiędzy ludem i służbą przeznaczoną do pilnowania porządku publicznego. Postanawia on, że deputacya złożona najmniej z sześciu osób doręczy Królowej petycyę podpisaną przez prezydującego w imieniu meetingu. Petycyja ta żądać będzie od Królowej usunięcia hr. Derby i jego kolegów, oraz utworzenia ministerstwa dbalszego o ochranianie życia poddanych Jej król. Mości i o pełnienie obowiązków swego wysokiego stanowiska. Policyja, milcząca i nieruchoma, była przytomna rozprawom i mowom. Lud rozszedł się w należytym porządku. O godzinie 10tej wieczorem nie było już nikogo w Hyde-Parku.

Francya.

(*Nowiny dworu.*) Jego Mość Cesarz opuścił wczoraj pałac Tuilleryów udając się do St. Cloud i sądzą, że w tym tygodniu, we środę lub we czwartek odjedzie Cesarz do Vichy. Ztamąd ma się udać do obozu w Chalons, gdzie będzie obchodzić uroczystość 15go sierpnia. Wtedy udadzą się także Cesarzowa i Cesarzowicz do Chalons. Pod niebytność Cesarza będą odbywać się posiedzenia rady ministeryalnej w St. Cloud pod prezydencyą Cesarzowej.

(*Powszechnie oburzenie przeciwko Prusom.*) Prawie wszystkie dzienniki francuskie mówią z oburzeniem o postępowaniu Prusaków w Frankfurcie. „Monitor“ najpierw doniósł o ogromnej kontrybucyi jaka na Frankfurt nałożona została, i potrzeba było całej powagi urzędowego dziennika, żeby dań wiarę takiemu doniesieniu. Potępiają powszechnie postępowanie Prus, i to tak jednoznacznie jak tego dotąd nie widziano w obec żadnego innego wypadku.

Takie czyny, powiada „le Temps“ okazują najlepiej, liberalizm i cywilizacyę Prus, które się nie zmieniły od roku 1814 i 1815. Kontrybucye na Frankfort dotąd nałożone przenoszą sumę 60 milionów franków, że zaś Frankfort ma 60.000 ludności, przeto wypada po 1000 franków kontrybucyi na głowę.

Nie można przypuścić, pisze „l'Etendart“ ażeby jenerałowie armii, która się tak chlubiła odznaczyła na placu boju, szlify swoje i kraj swój tak dalece splamić mogli, iżby miasto otwarte i bezbronne z całą surowością wojny traktowali.

Nawet „Opinion nationale“ wyraźnie po stronie Prus stojąca, wierzyć nie chce i wierzyć nie może, ażeby Prusacy Frankfort istotnie zrabować chcieli. „Nieprzypuszczamy“, mówi dziennik ten, „żeby jenerał Manteufel Europie widok takiego barbarzyństwa nastrożyć chciał. Depesza musi być koniecznie mylna“.

„Pierwszy to raz“ powiada „Avenir national“ nakładają kontrybucye podobne na otwarte i bezbronne miasto. Jest to dzikość nieznaną w rocznikach wojny. Jest to skandal i t. p. Miasto powinno wytrwać w odmowie swej, a jenerał Manteufel niech go bombarduje, jeżeli tak mu się podoba. Byłaby to plama wieczna na Prusach ciężająca.“

KRONIKA.

(*Zwłoki znalezione.*) Ze stawu Pełczyńskiego we Lwowie wydobyto dnia 27. b. m. zwłoki kelnera L. jeszcze nieuszkodzone.

(*Explozja gazu.*) Dnia 26. b. m. koło godziny 8 wieczorem nastąpiła gwałtowna eksplozja w tutejszym zakładzie gazowym, przyczem dwóch ludzi zostało mocno poparzonych w twarz i ręce. Winę przypisują robotnikowi, który wbrew zakazowi pozostawił zapaloną lampę w miejscu niebezpiecznym. Straż ogniowa miejska przybywszy spiesznie na miejsce ugasiła pożar.

(*Trzej bracia polegli na polu chwały.*) W armii austriackiej służyło trzech braci Balduinów. Wszyscy trzech byli kapitanami pierwszej klasy i los smutny zrządził, że wszyscy trzech w krótkim przeciągu czasu bo niespełna w dziesięciu dniach ponieśli chlubną śmierć na polu bitwy, jeden pod Custozzą a dwaj pod Königgrätz. Jeden z nich, August, zginął okropną śmiercią, kula bowiem ugodziła go w piersi i rozpekłszy się poszarpała go w najdrobniejsze kawałki. Przypomina to smutny los pięciu braci Baum, którzy polegli w bitwach 1813 i 1814 r.

(*Buletyn cholerycznych*) w Petersburgu, według „Polic. St. Pet. Wied.“ dnia 9. lipca rano, był następujący: Pozostało z d. 8. chorych: mężczyzn 1364, kobiet 638, razem 2002; zachorowało m. 296, k. 127, razem 423; odesłano do szpitali m. 40, k. 15, razem 55; wyzdrowiało m. 148, k. 42, razem 190; pozostało na d. 9. m. 1393, k. 676, razem 2069. — Od początku epidemii (to jest od 14. czerwca do 9. lipca) zachorowało m. 3118, kobiet 1420, razem 4538; wyzdrowiało m. 708, k. 268, razem 976; umarło m. 1017, k. 476, razem 1493.

(*Nadesłane.*)

Komitet centralny pomocy dla rannych pozwala sobie przestrzedz szanownych mieszkańców stołecznego miasta Lwowa; że tylko członkowie komitetu przez tutejszą Radę miejską wybranego, mają prawo zbierania ofiar na cel nasz, a to na podstawie dekretów przez Magistrat im wydanych.

We Lwowie 31. lipca 1866.

Zaproszenie.

Wydział zawiadowczy pierwszego stowarzyszenia ku dostarczeniu potrzeb domowych we Lwowie uchwalił zwołanie Zgroma-

dzenia walnego na sobotę dnia 4. sierpnia 1866 o 4. godzinie z południa w sali Zakładu narodowego imienia Ossolińskich, na które się niniejszem wszystkich członków stowarzyszenia uprzejmie zaprasza.

Porządek dzienny.

1. Sprawozdanie Wydziału zawiadowczego za czas od ostatniego Zgromadzenia walnego aż po dzień ostatniego czerwca b. r.
2. Przedłożenie budżetu i wniosków celem pokrycia wydatków na zarząd potrzebnych.
3. Wybór komitetu do wypracowania projektu zmiany statutów.
4. Obiór członków nowych do Wydziału zawiadowczego i zastępców w miejsce ustępujących.

Z Wydziału zawiadowczego pierwszego stowarzyszenia ku dostarczaniu potrzeb domowych we Lwowie.

Lwów dnia 24. lipca 1866.

Prezes: *Fryderyk Vukasovich.* Dyrektor komitetu wykonawczego: *Teodor Kulczycki.*

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 30. lipca. W Galicyi zachodniej, równie jak we Lwowie i w obwodach wschodnich, ulewne deszcze jednak z przerwami trwają już od kilkunastu dni. Zbiór żyta już ukończony i teraz potrzeba tylko gorąca, aby pszenica dojrzeć mogła. Towary kolonialne, manufakta i inne dowożą teraz dawną drogą wojskową na Koszyce i Tarnów. Dowóz jest tak mały, że w ostatnich ośmiu dniach wynosił ledwie 2900 cet. Pruscy kupcy i fabrykanci wyprawiają swoje przesyłki do Królestwa polskiego, z kądem za deklaracją rosyjską oddawane są na kolej północną, i dostają się do Szczakowicy, wozy zaś kolei górno-szląskiej, które niedawno widzieliśmy w tutejszym dworcu kolei nie mogą być zabrane chociaż są własnością nieprzyjaciela, ponieważ obrachunek co do przechodzących wozów robi się z koleją warszawsko-wiedeńską, i nikt nie może konfiskować wozów towarów, przysyłanych przez administrację kolei państwa z którym zostaje się w przyjaznych stosunkach. Handel z Prusami a mianowicie przywóz z Prus do Austrii, który w ostatnich czasach większym był jak wywóz do Prus, ponosi z tego powodu wielką klęskę, a dalsza stagnacja w ruchu zależy tylko od tego jak będzie rozstrzygnięta kwestya, czy podczas zawieszenia broni komunikacja ma być przywrócona, i obrót na kolejach od tak dawna przerwany ma być dozwolony. Szyny, kotły i części składowe mostów dla kolei lwowsko-czerniowieckiej, pierwsze zajmują miejsce między towarami tu dowiezionymi.

Z powodu pomyślnych zbiorów zanosi się na spadanie cen zboża. Właściciele dóbr posiadający znaczne partie żyta i jęczmienia przystaliby na terazniejsze ceny z odstawa w końcu października; ale konsumenci i spekulanci spodziewają się, że ceny spadną jeszcze bardziej i wstrzymują się z kupnem. Dla tego też, zwłaszcza przy zupełnym braku popytu z zagranicy handel był ograniczony do najmniejszych rozmiarów. *Pszenicę* tegoroczną 170 \mathcal{E} wagi płacono po 6 złr. Do młynów w Galicyi wschodniej kupują ten artykuł o 40 do 50 c. taniej. *Jęczmień* płacono według gatunku po 5 złr. do 5 złr. 50 c.; tegoroczny cięższy jest od przeszłorocznego, zdaje się więc, że ilości potrzebnej do tutejszych browarów nie trzeba będzie sprowadzać z Morawii, lub z Królestwa polskiego. *Żyto* tegoroczne 160 \mathcal{E} wagi płacono po 4 złr. Doświadczeni spekulanci spodziewają się w dwóch miesiącach, że cena żyta spadnie jeszcze bardziej. *Owies* 99 \mathcal{E} wagi dawano po 2 złr. 50 c.; przeszłoroczny bywa poszukiwany dla koni cugowych i płacony o kilka centów drożej; wywóz z Galicyi nie dawno tak znaczny, ustał zupełnie.

Na targowicach zamiejscowych ceny były następujące: *Rzeszów*: pszenica 170 \mathcal{E} 8 zł. 3 c., jęczmień 140 \mathcal{E} 4 zł. 15 c., żyto 159 \mathcal{E} 5 zł. 13 c., owies 100 \mathcal{E} 2 zł. 60 c., popyt słaby, w handlu stagnacja. *Dębica*: pszenica 169 \mathcal{E} 7 zł. 88 c., jęczmień 141 \mathcal{E} 4 zł. 39 c., żyto 160 \mathcal{E} 5 zł. 30 c., owies 99 \mathcal{E} 2 zł. 63 c. Z powodu oczekiwania niższych cen w handlu stagnacja. *Bochnia*: pszenica 170 \mathcal{E} 7 zł. 40 c., jęczmień 142 \mathcal{E} 5 zł. 5 c., żyto 159 \mathcal{E} 6 zł. 32 c., owies 100 \mathcal{E} 2 zł. 70 c., na ostatnim targu dowóz słaby. *Sędziszów*: pszenica 170 \mathcal{E} 7 zł. 90 c., jęczmień 140 \mathcal{E} 4 zł. 39 c., żyto 159 \mathcal{E} 5 zł. 40 c., owies 98 \mathcal{E} 2 zł. 50 c. Dowóz słaby, popyt nieożywiony.

Bydła rzeźnego i opasowego wysłano do Podłęża 120 sztuk; handel ustał prawie całkiem, ponieważ w obec terazniejszych stosunków politycznych nikt nie chciałby się narażać na utratę swego bydła.

Ostatnia poczta.

Czerniowiec, 28. lipca. „Bukowina“ donosi: Lista zapadłych na cholera z wczoraj na dzisiaj w okręgu miasta i przedmieść miała wynosić tylko 30 ludzi co jest wyraźnym dowodem zmniejszania się zarazy. Także liczba zmarłych dnia wczorajszego jest nieznaczna tylko.

Co do rozszerzonej tu powszechnie pogłoski o mającem temi dniami nastąpić wtargnięciu wojsk rumuńskich (która to pogłoska

mówiąc nawiasem, zatrwożyła wiele mieszkańców Czerniowiec), wyszło przedwczoraj po południu obwieszczenie c. k. rządu krajowego, które pogłoskę tę zbiło i uspokoiło tutejszą publiczność.

„Czas“ przynosi następujące telegramy:

Paryż, 29. lipca. „Constitutionnel“ pisze: Następujące mają być podstawy ugody zawartej w Nikolsburgu: Utrzymanie całości Austrii z wyjątkiem Wenecyi; utrzymanie całości Saxonii; Austriya przystaje na utworzenie związku północnych Niemiec pod przewodnictwem Prus; państwa południowe niemieckie zachowują byt swój międzynarodowy niezawisły i mogą się grupować jak zechcą. Austriya płaci Prusom wynagrodzenie kosztów wojennych.

Paryż, 29. lipca. Dzisiejsza „La Patrie“ mówi: Saksonia wchodzi podobno do składu związku północno-niemieckiego: Bawaryja, Wirtembergia, Baden, W. Księstwo Hesko-Darmsztadzkie zachowują zupełną swoją autonomię z prawem zawierania traktatów w celu tworzenia konfederacyi stosownie do swojej woli. Podstawy rozejmu bez udziału Włoch zawartego, mają być podobno następujące: Zastosowanie w kraju Weneckim prawa głosowania powszechnego i stosunkowe przejście przez Włochy długu publicznego austriackiego.

Toulon, 28. lipca. Eskadra pancerna wypłynęła ząd nagle dziś w południe na rozkaz otrzymany drogą telegraficzną. Przeznaczenie jej nie jest wiadome.

Monachium, 29. lipca. Prusy chcą oddzielnie zawierać traktaty względem zawieszenia broni z Bawaryją i innymi średnimi państwami.

Bukareszt, 29. lipca. Nowe ministeryum zostało utworzone. Składają je: Ghyska (zapewne Jan. Red.) prezes rady ministrów i minister spraw wewnętrznych; Stirbey, minister spraw zagranicznych; Mavrogeni skarbu; pozostają: Kantakuzen o spawiedliwości; Dymitr Ghyska wojny; Sturdza, robót publicznych.

Dziś nieotrzymaliśmy żadnych dzienników wiedeńskich ani z wczorajszej ani z dzisiejszej poczty.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. lipca.

Hotel George: PP.: Hr. Borkowski M., z Mielnicy. — Hr. Wodzicki K., z Olejowa. — Radziejowski E., z Dittkowiec.

Hotel europejski: Mazzaraki Jędrzej, z Nestorowic. — Przysiecki Karol, z Rudomysza.

Hotel Kubna: Dahlke F., z Łąki.

Hotel krakowski: Herlth F., z Gorajec.

Hotel Podloski: Smalawski F., z Uherzec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. lipca.

PP.: Hr. Stadnicki S., do Stryja. — Stanek W., do Żędowic. — Serwiński J., na Podole.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. lipca 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321.86	+ 12.7	85.6	poł.-zachod. mi.	pochmurno
2. god. po poł.	321.31	+ 14.2	86.5	poł.-wschod. „	deszcz
10. god. wiecz.	321.97	+ 12.1	87.8	zachodni „	pochmurno

Ilość deszczu 1.---84.

Kurs Lwowski.

Dnia 30. lipca.

	gotówką		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	6	04	6	14
Dukat cesarski „ „	6	12	6	22
Półimperyal zł. rosyjski „ „	10	55	10	83
Rubel srebrny rosyjski „ „	1	94	2	01
„ papierowy rosyjski „ „	1	48	1	50
Talar pruski „ „	1	86	1	94
Polski kurant i pięciozłotówka „ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	67	85	68	75
„ „ „ m. k. za 100 zł.	71	05	71	98
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } bez kuponów	59	25	60	25
5% Pożyczka narodowa }	62	50	63	90
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika }	183	—	188	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	35
5% pożyczka narodowa	63	65
Losy z 1860 roku	73	20
Akcyje banku wiedeńskiego	701	—
„ „ kredytowego	140	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	129	75
Srebro	128	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	20